

[Boligministeren]

valget, at antallet af regnskabsindberetninger skønnedes at være ringe og efterlod det indtryk, at kommunerne og selskaberne typisk ønsker selv at klare de opståede problemer på lokalt plan, hvilket også i sin tid var meningen med at henlægge tilsynet med de almennyttige boligselskaber til kommunerne.

Om de kommunale indberetningers karakter kan jeg oplyse, at langt de fleste vedrører underbudgetteringer, herunder manglende eller for små henlæggelser, således at der er opsummerede driftsunderskud til senere afvikling. Dette står ofte i forbindelse med aktuelle eller påregnede udlejningsvanskeligheder. Problemer af denne karakter søges ofte løst i samarbejde med Boligselskabernes Landsbyggefond og den pågældende kommunalbestyrelse ved anvendelse af reglerne om midlertidig driftsstøtte. Herudover er der i et meget begrænset antal tilfælde indberettet overtrædelser af bestemmelserne om udlån og anbringelse af henlæggelsesmidler. Disse sager søges løst af boligstyrelsen i samarbejde med kommunen og de pågældende boligselskaber.

Jeg kan endvidere oplyse, at folketingets boligudvalg den 17/8 1983 (spørgsmål 65 alm. del - bil. 158) har forespurgt, hvor mange almennyttige byggerier der har søgt boligstyrelsen og/eller landsbyggefonden om støtte. Jeg henviser til mit svar af 30/8 1983 og til den med svaret vedlagte oversigt af 20/8 1983 fra Boligselskabernes Landsbyggefond. Jeg kan oplyse, at to af sagerne, nemlig Glostrup Boligselskab, afdeling 22 (Store Hus) og Brabrand Boligforening, afdeling 6, tillige behandles af boligstyrelsen, idet der foruden støtte fra landsbyggefonden søges supplerende statsstøtte.

Jeg kan yderligere tilføje, at boligstyrelsen gennem nogen tid har behandlet en regnskabssag vedrørende et større boligselskab på grundlag af indberetning fra nogle kommuner. Denne sag har været forhandlet med boligselskabet og forventes afsluttet om kort tid.

Baggrunden for, at Roskilde Boligselskab ikke blev omtalt i ovennævnte besvarelse til folketingets boligudvalg, som udelukkende vedrører verserende ansøgninger om særstøtte, er, at boligstyrelsen i juni i år havde afvist selskabets ansøgning om sådan støtte.

Jeg føler endvidere trang til at henvise til, at eventuelle tab som følge af Roskilde-sel-

skabernes dispositioner ifølge de hidtil foreliggende oplysninger ikke ville påvirke selskabernes solvens. Spørgsmålet om Gundsø-selskabets solvens er imidlertid endnu uafklaret.

Der foreligger ikke i øvrigt på nuværende tidspunkt i boligstyrelsen indberetninger om så alvorlige forhold inden for boligselskaberne, som er omtalt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 54

Til *landbrugsministeren* (13/10 83) af:

Maisted (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at kun ca. 10 pct. af tilskuddene til dansk landbrug bliver udbetalt direkte til landmændene?«

Begrundelse

Diverse låne- og tilskudsordninger til dansk landbrug har udviklet sig til en jungle, hvor den enkelte landmand ikke har nogen oversigt over tilskuddene til erhvervet, fordi landmanden aldrig ser mere end ca. 10 pct. af pengene, der udbetales til alle mulige og umulige fonde og generelle landbrugsformål.

Hvis den enkelte landbruger fik hele tilskuddet, ca. 80.000 kr. pr. landbruger pr. år, kunne landmanden sagtens selv klare udgifterne til de opgaver, han nu vil have at andre skal klare for ham.

Svar (17/10 83):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Nej. På baggrund af min besvarelse den 4. oktober 1983 af et spørgsmål fra finansudvalget om statens støtte til landbruget kan jeg oplyse, at statens bruttoudbetalinger gennem låne- og tilskudsordninger til dansk landbrug m.v. i 1981 udgjorde i alt 1.643 mill. kr. og i 1982 i alt 1.683 mill. kr.

Fordelt på samtlige godt 100.000 landmænd svarer dette til et beløb i størrelsesordenen 16-17.000 kr. pr. år i de pågældende år.

Af de samlede udbetalinger gik 1.007 mill. kr., svarende til ca. 60 pct., i 1981 og 1.009 mill. kr., ligeledes svarende til ca. 60 pct., i 1982 direkte til den enkelte landmand, dvs. væsentligt mere end den i spørgsmålet omtalte andel.